

אמר השכל הנה מה שאנו צריכים להבין הרבה הוא ענין החסרונות האלה הנמצאים בכריאה ענין הרעות הנמצאות בה שהם ענינים שלא כחק שלימותו ית' וכמ"ש אשר ע"כ נכשלו במ הפושעים איש לפי דרכו הרעה וכמ"ש לך למעלה כי ודאי לפי שלימותו ית' לא היה לו לעשות אלא טובות לבד, אמנם עתה אבינך הכל על בוריו בס"ד, הנה כשאנו אומרים שהב"ה הוא יחיד הלא אנו מבינים שאין זולתו שאין הפך לו שאין לו מונע ולאפוקי מכל

סימן ה) גדר היחוד — שלילת הרע

לעשות אלא טובות", כי כל אלו הכתות לא שללו ממנו השלימות והטוב, ואדרבא זה פשוט ומוסכם בכולם כי הוא ית' תכלית השלימות והטוב, ודייקא מצד זה כשראו בכריאה "רעות" — דברים שלא כחקו ית', אמרו כי אלו הדברים הם מזולתו, כי ממנו ית' לא ימשך אלא הטוב, ועל"כ שללו יחודו.

ג) אמנם עתה אבינך הכל — למה יש חסרונות ורעות שהם דברים לא כחק שלימותו. על בוריו בס"ד. הנה כשאנו אומרים: שהקב"ה הוא יחיד, הלא אנו מבינים — שאין זולתו, שאין הפך לו, שאין לו מונע. כלל כאן הג' נושאים הכלליים של היחוד: מציאות, ממשלה, שליטה. "אין זולתו" — מציאות, "אין היפך לו" — ממשלה, "אין מונע לו" — שליטה, וכנ"ל בארוכה. ולאפוקי מכל אותם הסברות שזכרנו.

ד) הנה לעיל (ד, ח) קודם שנכנס לכל הה' דיעות כתב: אמנם עיקר הידיעה הזאת היא "לאפוקי" ממיני סברות רעות וכו'. וכן כאן סיים: "ולאפוקי" מכל אותם הסברות וכו'. וכן מיד בהמשך וז"ל: שלא די לקיים וכו' אלא שצריך "לשלול" ממנו וכו'. וגם כל דבריו להלן סובבים שהיחוד גדרו הוא ה"שליטה"

א) אמר השכל: הנה מה שאנו צריכים להבין הרבה, הוא: ענין החסרונות האלה הנמצאים בכריאה, ענין הרעות הנמצאות בה. מה שכפל: החסרונות והרעות, הם נגד ב' מיני עובדי ע"ז דלעיל, "חסרונות" — מין א', שענינו אין הקב"ה משגיח על הדברים "השפלים". "רעות" — מין ב', שענינו שתי רשויות ח"ו, אחד פועל טוב ואחד פועל "רע". (נת"ל כי אלו הבי' מינים הם ענין השליטה והממשלה, והם כוללים כל הה' דיעות). שהם ענינים שלא כחק שלימותו ית', וכמ"ש (ב, כג) וז"ל: כי להיותו שלם בכל מיני שלימות — גם פעולותיו ראוי שתהיינה שלימות בכל שלימות.

ב) אשר על כן נכשלו במ הפושעים איש לפי דרכו הרעה וכמ"ש לך למעלה, כי ודאי לפי שלימותו ית' לא היה לו לעשות אלא טובות לבד. מבואר כי אלו הפושעים שכפרו ביחודו, כל סברותיהם נולדו מענין החסרונות והרעות הנמצאים בכריאה. והנה למרות ש"חסרון רע" הוא היפך "שלימות וטוב" ולא היפך "יחוד", כי אין ענינם מנושא דיחוד, אמנם כל אלו הסברות שללו היחוד מצד החסרון והרע דייקא. והענין בזה הוא כמ"ש: כי "לפי שלימותו לא היה לו